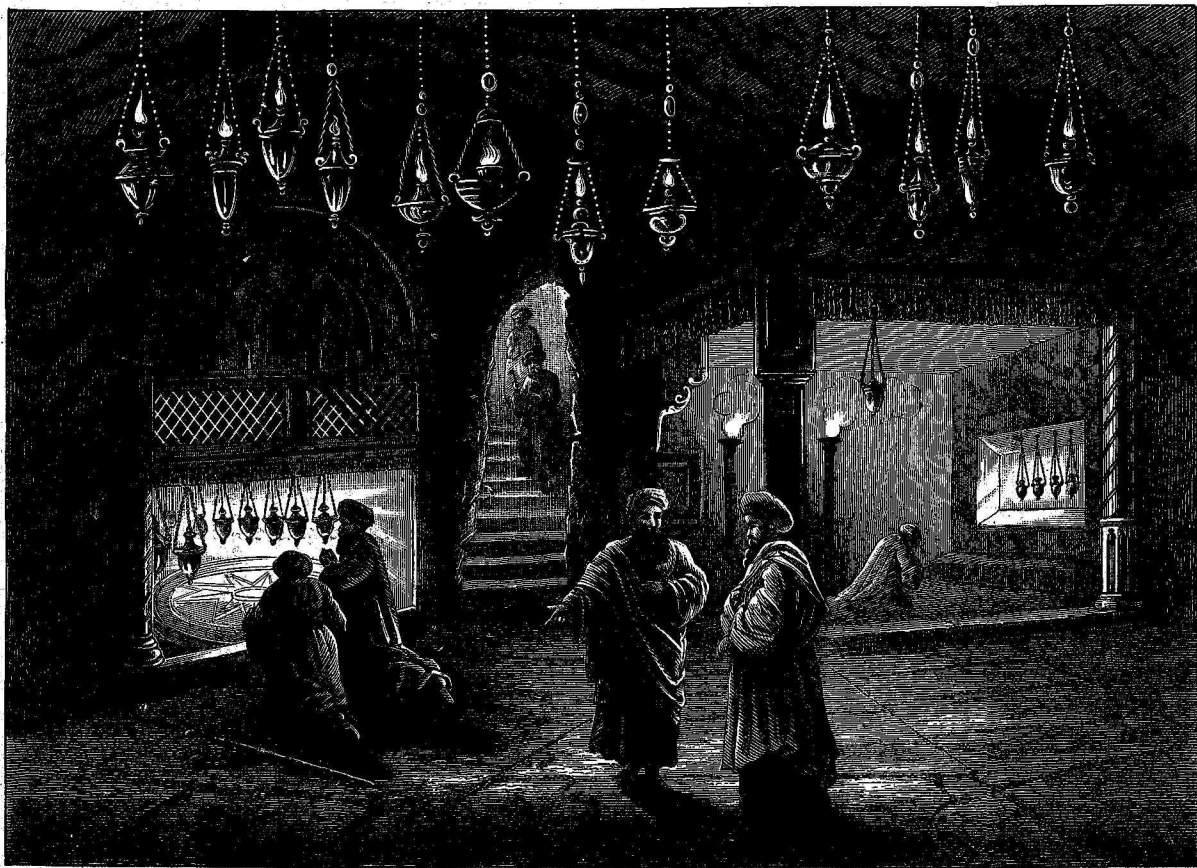

ἂν ἐν γένει διατελῇ ὑφισταμένη, κατέρχεται εἰς τὴν κατωτάτην βαθμίδα τῆς ἐνεργείας καὶ δραστηριότητος, εἰς εἶδος τι φυτικῆς, οὕτως εἰπεῖν, καταστάσεως. Θαυμαστὸν ὅμως εἶναι ὅτι καὶ θερμόαιμα ζῶα, τῶν ὁποίων ἡ τοῦ σώματος θερμοκρασία εἶνε 36 μέχρι 38 βαθμῶν Κελσίου, ἀδυνατοῦσι ν' ἀντιστῶσιν εἰς τὴν ναρκωτικὴν ἐπίδρασιν τοῦ ψύχους. Διότι ἡδυνάτο τις κάλλιστα νὰ παραδεχθῇ ὅτι ἡ ὑψηλὴ αὕτη θερμοκρασία, καὶ ἐν ἐλλείψει ἐτι τροφῆς ἐπαρκούς, ἔπρεπε νὰ διατηρῆται, ὅταν μάλιστα τὰ ζῶα ταῦτα κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας διὰ τῆς πλουσιοπαρόχου τροφῆς γείνωνται εὐτραφῇ καὶ πολυσάρκα. Οὐχ ἥττον ὅμως βέβαιοι εἶναι καὶ διὰ τῶν ἐρευνῶν τοῦ καθηγ. Horvarth ἀποδεδειγμένον

γνώμη ἀπεδείχθη δι' ἀκριβεστάτων πειραμάτων ἐσφαλμένη. Ὁ Horvarth π. χ. παρατήρησεν ὅτι κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῶν 2 ὥρῶν καὶ 45 λεπτῶν, ὅπερ εἰς ἀρκτόμους ἐχρειάσθη μέχρι τῆς τελείας τοῦ ἀφυπνίσσεως ἐντὸς δωματίου ἔχοντος θερμοκρασίαν 10° Κελσίου, ἡ θερμοκρασία τοῦ ζώου τούτου ἐντὸς τῆς πρώτης ὥρας καὶ 55 λεπτῶν ἠϋξήθη μόνον κατὰ 6,6° K. ἐν δὲ τοῖς ὑπολοίποις 50 πρωτολέπτοις κατὰ 17° K. Ἐκ τούτου γίνεται καταφανὲς ὅτι οὐχὶ ἐξωτερικαὶ περιστάσεις, ἀλλ' ἐσωτερικὰ αἰτία εἶναι τὰ ἀνυψοῦντα τὴν θερμοκρασίαν τοῦ σώματος τοῦ ζώου τούτου, καὶ ἐν παντελεῖ ἐτι ἀκινήσια διατελοῦντος.

Ἐκτὸς τῆς χειμερινῆς ὑπάρχει καὶ *θερινὴ νάρκη*, εἰς

Η ΚΡΥΠΤΗ ΕΝ ΒΗΘΛΕΕΜ.

ὅτι ἡ θερμοκρασία τοῦ σώματος τῶν πρὸς τὴν χειμερινὴν νάρκην ἐτοιμαζομένων θηλαστικῶν ἀρχίζει νὰ καταπίπτῃ ὅλον ἐν σφοδρότερον καὶ τέλος ἀφικνεῖται μέχρι 2° Κελσίου. Ὁ αὐτὸς καθηγ. Horvarth ἀνεκάλυψεν ὅτι ἡ θερμοκρασία τοῦ ἐν χειμερινῇ νάρκῃ εὐρισκομένου ἀρκτόμους εἶναι πάντοτε ἡ αὕτη μὲ τὴν θερμοκρασίαν τοῦ περιβάλλοντος τὸ ζῶον ἄερος. Ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι κατὰ τὸν χειμερινὸν ὕπνον καὶ τὰ θερμόαιμα ζῶα μεταβάλλονται εἰς ψυχρόαιμα, καθότι προσλαμβάνουσιν, ὅπως ταῦτα, τὴν θερμοκρασίαν τῆς περιβαλλούσης αὐτὰ ἀτμοσφαιράς. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατὰ τὸ ἔαρ ἀφύπνισιν τῶν ζῶων ἐκ τῆς χειμερινῆς νάρκης, παραδέχονται κοινῶς ὅτι αὕτη προέρχεται ἐκ τῆς αὐξανομένης κατὰ τὸ ἔαρ θερμότητος τοῦ ἁέρος, ἀλλ' ἡ κοινὴ αὕτη

ἦν περιπίπτουσί τινα ζῶα τῶν θερμῶν κλιμάτων. Ἐν ταῖς μεταξύ τῶν τροπικῶν χώραις ὑπάρχουσι ζῶα τινα, τὰ ὁποῖα κατὰ τοὺς μεγίστους καύσωνας ἐμπίπτουσιν εἰς εἶδος τι βαθυτάτου ληθαργου. Ἐκ τούτων οἱ ἰχθύες καὶ τὰ ἐρπετά κρύπτονται βαθύς ὑπὸ τὸν πηλόν, ὅπως κοιμηθῶσιν ἐν ἀταραξίᾳ, εἰτα δὲ ἀποξηραίνοντο τοῦ ἄνω στρώματος τοῦ πηλοῦ, μένουσιν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ ἔδαφος τεθαμμένα ἐπὶ ὀλοκλήρους μῆνας. Ὅταν δὲ ἐπέλθωσιν αἱ βροχαὶ καὶ μαλακύνωσι τὸ ἔδαφος, ἐξολισθαίνουσιν ἐκ τῶν τάφων των τὰ ζῶα ταῦτα πλήρη ζωῆς καὶ ἐνεργείας. Τοιοῦτοτρόπως τὰ πάντα ἐν τῇ φύσει εἶναι μετὰ σοφίας διατεταγμένα καὶ τὰ ἐμφυχα συνεμορφώθησαν θαυμασίως πρὸς τὴν ἀψυχὸν φύσιν.